UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

21 päivänä kesäkuuta 2012*

Tuomioistuimen toimivalta ja tuomioiden täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Ajallinen soveltamisala — Ennen täytäntöönpanovaltion Euroopan unioniin liittymistä annetun tuomion täytäntöönpano

Asiassa C-514/10,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Nejvyšší soud (Tšekin tasavalta) on esittänyt 13.10.2010 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 2.11.2010, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Wolf Naturprodukte GmbH

vastaan

SEWAR spol. s r.o.,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis ja D. Šváby (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: P. Cruz Villalón,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Tšekin hallitus, asiamiehinään M. Smolek ja J. Vláčil,

— Saksan hallitus, asiamiehenään T. Henze,

— Latvian hallitus, asiamiehinään M. Borkoveca ja A. Nikolajeva,

— Euroopan komissio, asiamiehinään A.-M. Rouchaud-Joët ja M. Šimerdová,

kuultuaan julkisasiamiehen 2.2.2012 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: tšekki.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1) 66 artiklan 2 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Graziin (Itävalta) sijoittautunut Wolf Naturprodukte GmbH -niminen yhtiö (jäljempänä Wolf Naturprodukte) ja Šanoviin (Tšekin tasavalta) sijoittautunut SEWAR spol. s r.o. -niminen yhtiö (jäljempänä SEWAR) ja jossa on kyse Itävallassa annetun tuomion tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta Tšekin tasavallassa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Asetuksen N:o 44/2001 johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Jäsenvaltiot tekivät 27 päivänä syyskuuta 1968 perustamissopimuksen 293 artiklan neljännen luetelmakohdan mukaisesti yleissopimuksen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla [EYVL 1972, L 299, s. 32], jota on muutettu yleissopimuksilla uusien jäsenvaltioiden liittyessä kyseiseen yleissopimukseen, jäljempänä ’Brysselin yleissopimus’. Jäsenvaltiot ja EFTA-valtiot tekivät 16 päivänä syyskuuta 1988 Luganon yleissopimuksen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla [EYVL L 319, s. 9; jäljempänä Luganon yleissopimus], ja tämä Luganon yleissopimus on rinnakkainen vuoden 1968 Brysselin yleissopimuksen kanssa. Näitä yleissopimuksia on tarkistettu, ja neuvosto on hyväksynyt tarkistetun tekstin sisällön. Tämän tarkistamistyön puitteissa saatujen tulosten pysyvyys olisi varmistettava.”

4 Kyseisen asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Olisi varmistettava jatkuvuus Brysselin yleissopimuksen ja tämän asetuksen välillä, minkä vuoksi olisi säädettävä siirtymäsäännöksiä. Saman jatkuvuuden olisi koskettava myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tulkintaa Brysselin yleissopimuksesta. Myös vuoden 1971 pöytäkirjaa olisi edelleen sovellettava asetuksen voimaantulopäivänä jo vireillä olleisiin menettelyihin.”

5 Asetuksen N:o 44/2001 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos vastaajan kotipaikka ei ole jäsenvaltiossa, kunkin jäsenvaltion tuomioistuinten toimivalta määräytyy kyseisen jäsenvaltion lain mukaisesti, jollei 22 ja 23 artiklan säännöksistä muuta johdu.”

6 Kyseisen asetuksen 26 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos jäsenvaltiossa nostetaan kanne sellaista vastaajaa vastaan, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, ja jos vastaaja ei vastaa, tuomioistuimen on omasta aloitteestaan jätettävä asia tutkimatta, jollei se ole toimivaltainen tämän asetuksen säännösten mukaan.

2. Tuomioistuimen on keskeytettävä asian käsittely, kunnes on selvitetty, että vastaajalla on ollut mahdollisuus saada haastehakemus tai muu vastaava asiakirja niin hyvissä ajoin, että hän on voinut valmistautua vastaamaan asiassa tai että kaikkiin tätä varten tarpeellisiin toimenpiteisiin on ryhdytty.

_ _”

7 Mainitun asetuksen 66 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan ainoastaan sellaisiin oikeudenkäynteihin, jotka on pantu vireille, ja sellaisiin virallisiin asiakirjoihin, jotka on laadittu sen jälkeen kun tämä asetus on tullut voimaan.

2. Jos oikeudenkäynti oli pantu vireille tuomion antaneessa jäsenvaltiossa ennen tämän asetuksen voimaantuloa, tuomiot, jotka on annettu tuon ajankohdan jälkeen, on tunnustettava ja pantava täytäntöön III luvun säännösten mukaisesti:

a) jos oikeudenkäynti tuomiojäsenvaltiossa oli pantu vireille sen jälkeen, kun Brysselin tai Luganon yleissopimus oli tullut voimaan sekä siinä jäsenvaltiossa, missä tuomio on annettu, että siinä jäsenvaltiossa, jolle pyyntö on osoitettu;

b) kaikissa muissa tapauksissa, jos sovelletut toimivaltasäännökset vastaavat II luvun säännöksiä tai sellaisen yleissopimuksen määräyksiä, joka asian tullessa vireille oli voimassa sen jäsenvaltion, missä tuomio on annettu, ja sen jäsenvaltion, jolle pyyntö on osoitettu, välillä.”

8 Saman asetuksen 76 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.”

Tšekin lainsäädäntö

9 Kansainvälisestä yksityis- ja prosessioikeudesta annetun lain nro 97/1963 (Zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, jäljempänä ZMPS) 37 §:n 1 momentin mukaan ”Tšekin tasavallan tuomioistuimet ovat toimivaltaisia omaisuutta koskevissa riita-asioissa, jos ne ovat Tšekin säännösten nojalla toimivaltaisia”.

10 ZMPS:n 63 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Muiden valtioiden lainkäyttöelinten ratkaisuilla asioissa, jotka on lueteltu 1 §:ssä – – on vastaavat oikeusvaikutukset Tšekin tasavallassa, jos ne ovat toimivaltaisen ulkomaalaisen elimen todistuksen mukaisesti lainvoimaisia ja jos Tšekin tasavallan lainkäyttöelimet ovat ne tunnustaneet.”

11 Mainitun lain 64 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Ulkomaista ratkaisua ei tunnusteta tai panna täytäntöön, jos

– –

c) asianosaisella, jota vastaan ratkaisun tunnustamista haetaan, ei ole ollut ulkomaisen elimen menettelyn vuoksi mahdollisuutta osallistua asianmukaisesti oikeudenkäyntiin ja erityisesti jos hänelle ei ole annettu henkilökohtaisesti tiedoksi kutsua suulliseen käsittelyyn tai haastetta taikka jos vastaajalle ei ole annettu henkilökohtaisesti tiedoksi haastetta

– –

e) vastavuoroisuutta ei voida taata; vastavuoroisuutta ei kuitenkaan edellytetä, jos ulkomainen ratkaisu ei koske Tšekin kansalaista tai tšekkiläistä oikeushenkilöä.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

12 Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz (Grazin alueellinen tuomioistuin) (Itävalta), joka on siviiliasioissa toimivaltainen alueellinen tuomioistuin, velvoitti 15.4.2003 antamallaan tuomiolla SEWARin maksamaan Wolf Naturproduktella siltä olevan saatavan.

13 Wolf Naturprodukte vaati 21.5.2007 Okresní soud ve Znojměen (Znojmon alioikeus) (Tšekin tasavalta) toimittamallaan hakemuksella asetuksen N:o 44/2001 säännösten perusteella, että kyseinen tuomio julistettaisiin täytäntöönpanokelpoiseksi Tšekin tasavallassa ja että tässä tarkoituksessa muun muassa SEWARin varoja määrättäisiin ulosmitattavaksi.

14 Okresní soud ve Znojmě hylkäsi kyseisen hakemuksen 25.10.2007 antamallaan päätöksellä sillä perusteella, että asetus N:o 44/2001 sitoo Tšekin tasavaltaa vasta siitä alkaen, kun kyseinen valtio liittyi Euroopan unioniin, eli 1.5.2004 alkaen. Kyseinen tuomioistuin nojautui ZMPS:ään ja totesi, että Landesgericht für Zivilrechtssachen Grazin antaman tuomion tunnustamisen ja täytäntöönpanon edellytykset eivät olleet täyttyneet. Se katsoi yhtäältä, että kyseinen tuomio oli yksipuolinen tuomio ja että oikeudenkäyntiasiakirjojen perusteella voitiin päätellä, että SEWARilla ei ollut ollut mahdollisuutta osallistua asianmukaisesti oikeudenkäyntiin. Se oli toisaalta sitä mieltä, että edellytys tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevasta vastavuoroisuudesta Tšekin tasavallan ja Itävallan tasavallan välillä ei ollut täyttynyt.

15 Wolf Naturprodukte haki muutosta tähän päätökseen Krajský soud v Brněssa (Brnon alueellinen tuomioistuin) (Tšekin tasavalta), joka hylkäsi valituksen 30.6.2008 antamallaan päätöksellä ja pysytti ensimmäisessä oikeusasteessa annetun päätöksen.

16 Wolf Naturprodukte teki näin ollen Nejvyšší soudiin (ylin oikeus) (Tšekin tasavalta) valituksen, jossa vaadittiin kumoamaan toisessa oikeusasteessa annettu päätös ja toteamaan asetuksen N:o 44/2001 sitovan kaikkia jäsenvaltioita asetuksen voimaantulopäivästä eli 1.3.2002 alkaen.

17 Nejvyšší soud katsoi, että asetuksen N:o 44/2001 66 artiklan sanamuodon perusteella ei voida selkeästi määrittää kyseisen asetuksen ajallista soveltamisalaa, minkä vuoksi se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – asetuksen – – N:o 44/2001 66 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että tämän asetuksen soveltaminen edellyttää, että asetus oli tuomion antamisen hetkellä voimassa sekä valtiossa, jonka tuomioistuin antoi tuomion, että valtiossa, jossa asianosainen vaatii tuomion tunnustamista ja täytäntöönpanoa?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

18 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä sitä, onko asetuksen N:o 44/2001 66 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että kyseisen asetuksen soveltaminen tuomion tunnustamiseksi ja täytäntöön panemiseksi edellyttää, että asetus oli kyseisen tuomion antamisen hetkellä voimassa sekä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, että jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista ja täytäntöönpanoa pyydetään.

19 Alustavasti on huomautettava, että asetus N:o 44/2001, jolla korvataan kaikkien jäsenvaltioiden välillä, lukuun ottamatta Tanskan kuningaskuntaa, Brysselin yleissopimus, tuli sen 76 artiklan mukaan voimaan 1.3.2002. Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 25 kohdassa huomauttanut, asetus tuli kuitenkin niiden valtioiden alueella, jotka liittyivät unioniin 1.5.2004 – kuten Tšekin tasavalta – voimaan vasta tästä jälkimmäisestä päivästä alkaen.

20 On todettava muun muassa asetuksen N:o 44/2001 johdanto-osan 19 perustelukappaleesta ilmenevän, että jatkuvuus Brysselin yleissopimuksen ja kyseisen asetuksen välillä on varmistettava. Unionin lainsäätäjä on tässä tarkoituksessa muun muassa säätänyt siirtymäsäännöksiä, jotka ovat mainitun asetuksen 66 artiklassa.

21 Kyseisen asetuksen 66 artiklan 1 kohdassa säädetään, että asetuksen säännöksiä sovelletaan ainoastaan sellaisiin oikeudenkäynteihin, jotka on pantu vireille sen jälkeen, kun asetus on tullut voimaan. Kyseisen periaatteen tarkoituksena on säännellä sekä tuomioistuimien toimivaltaa koskevaa kysymystä että tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä.

22 Asetuksen N:o 44/2001 66 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia asetuksen säännöksiä sovelletaan kuitenkin tästä periaatteesta poiketen tuomioihin, jotka on annettu mainitun asetuksen voimaantulon jälkeen ennen kyseistä ajankohtaa vireille pantujen oikeudenkäyntien johdosta, jos kummassakin kyseessä olevassa jäsenvaltiossa sovellettiin yhteisiä toimivaltasääntöjä tai jos sen jäsenvaltion tuomioistuin, jossa tuomio on annettu, on perustanut toimivaltansa samankaltaisiin säännöksiin kuin ne, joista säädetään asetuksen N:o 44/2001 II luvussa.

23 Asetuksen N:o 44/2001 66 artiklan 1 ja 2 kohdassa ei kuitenkaan täsmennetä, viitataanko kyseisen asetuksen käsitteellä ”voimaantulo”, jota on tulkittava yhdenmukaisesti saman artiklan yhteydessä, asetuksen voimaantuloon valtiossa, jossa tuomio on annettu, eli tuomiovaltiossa vai valtiossa, jossa kyseisen tuomion tunnustamista ja täytäntöönpanoa haetaan, eli valtiossa, jolle pyyntö on osoitettu.

24 Tästä on huomautettava, että asetuksen N:o 44/2001 säännökset ovat osoitus siitä kiinteästä yhteydestä, joka vallitsee tuomioistuimien toimivaltaa koskevien sääntöjen, joita kyseisen asetuksen II luku koskee, ja tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen, joista säädetään kyseisen asetuksen III luvussa, välillä.

25 Asetuksen N:o 44/2001 sisältämät toimivaltasäännöt ja tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat säännöt eivät muodosta erillisiä ja itsenäisiä kokonaisuuksia, vaan ne liittyvät kiinteästi toisiinsa. Yhteisöjen tuomioistuin on myös jo todennut, että kyseisen asetuksen 33 artiklan 1 kohdan mukainen tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva yksinkertaistettu järjestelmä, jonka mukaan jäsenvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan toisissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä ja joka lähtökohtaisesti saman asetuksen 35 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa johtaa siihen, että tuomiojäsenvaltion tuomioistuimen toimivaltaa ei tutkita, on perusteltu jäsenvaltioiden vastavuoroisen luottamuksen perusteella ja erityisesti sen luottamuksen perusteella, jota sen jäsenvaltion tuomioistuin, jossa tunnustamista pyydetään, osoittaa tuomiovaltion tuomioistuinta kohtaan, kun otetaan huomioon erityisesti suoraa toimivaltaa koskevat kyseisen asetuksen II luvun säännöt (lausunto 1/03, 7.2.2006, Kok., s. I-1145, 163 kohta).

26 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on korostanut Brysselin yleissopimuksen osalta – josta yhteisöjen tuomioistuimen antama tulkinta pätee lähtökohtaisesti myös asetuksen N:o 44/2001 osalta (ks. vastaavasti asia C-406/09, Realchemie Nederland, tuomio 18.10.2011, Kok., s. I-9773, 38 kohta) –, on niin, että koska vastaajalle on annettu takeet alkuperäisessä menettelyssä, kyseisen yleissopimuksen III osaston määräykset on voitu laatia tuomioiden tunnustamisen osalta varsin liberaaleiksi (asia 125/79, Denilauler, tuomio 21.5.1980, Kok., s. 1553, Kok. Ep. V, s. 201, 13 kohta). Jenardin mainitusta yleissopimuksesta tekemässä selvityksessä (EYVL 1979, C 59, s. 1 ja erityisesti s. 46) näet todettiin, että ”II osastossa määrätyt erittäin tiukat toimivaltasäännöt sekä sen 20 artiklassa poissaolevalle vastaajalle annetut takeet ovat mahdollistaneet sen, että tuomioistuin, jossa vaaditaan tunnustamista tai täytäntöönpanoa, ei tutki tuomiovaltion tuomioistuimen toimivaltaisuutta” (em. lausunto 1/03, 163 kohta).

27 Edellä esitetystä seuraa, että asetuksessa N:o 44/2001 säädettyjen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevien yksinkertaistettujen sääntöjen – joilla suojataan erityisesti hakijaa antamalla hänelle mahdollisuus siihen, että tuomiojäsenvaltiossa hänen hyväkseen annettu tuomio pannaan nopeasti, varmasti ja tehokkaasti täytäntöön – soveltaminen on perusteltua ainoastaan siltä osin kuin tuomio, joka on tarkoitus tunnustaa tai panna täytäntöön, on annettu saman asetuksen toimivaltasääntöjen mukaisesti, joilla suojataan vastaajan etuja etenkin siltä osin kuin häntä vastaan voidaan lähtökohtaisesti nostaa kanne muun kuin sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa hänellä on kotipaikka, ainoastaan mainitun asetuksen 5–7 artiklassa vahvistettujen poikkeuksellista toimivaltaa koskevien sääntöjen nojalla.

28 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa vastaajan kotipaikka on valtiossa, joka ei ollut vielä unionin jäsen kanteen nostamispäivänä eikä tuomion antamispäivänä, ja jossa vastaajalla katsotaan siis asetuksen N:o 44/2001 soveltamisen kannalta olevan kotipaikka kolmannessa valtiossa, asetuksessa vahvistettua asianosaisten etujen tasapainoa, jota kuvataan tämän tuomion 27 kohdassa, ei sitä vastoin ole varmistettu. Jos vastaajan kotipaikka ei ole jäsenvaltiossa, tuomioistuimien toimivalta määräytyy asetuksen N:o 44/2001 4 artiklan 1 kohdan mukaan tuomiovaltion lain mukaisesti.

29 Lisäksi asetuksessa N:o 44/2001 on tiettyjä mekanismeja, joilla varmistetaan tuomiovaltiossa alun perin käytävän menettelyn aikana vastaajan oikeuksien suojeleminen, mutta kyseisiä mekanismeja sovelletaan ainoastaan silloin, kun vastaajan kotipaikka on unionin jäsenvaltiossa.

30 Asetuksen N:o 44/2001 26 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”jos jäsenvaltiossa nostetaan kanne sellaista vastaajaa vastaan, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, ja jos vastaaja ei vastaa, tuomioistuimen on omasta aloitteestaan jätettävä asia tutkimatta, jollei se ole toimivaltainen tämän asetuksen säännösten mukaan”.

31 Samoin asetuksen N:o 44/2001 26 artiklan 2 kohdasta seuraa, että tuomioistuimen, jossa asia on pantu vireille, on keskeytettävä asian käsittely, kunnes on selvitetty, että kyseisellä poisjääneellä vastaajalla on ollut mahdollisuus saada haaste tai muu vastaava asiakirja niin hyvissä ajoin, että hän on voinut valmistautua vastaamaan asiassa, tai että kaikkiin tätä varten tarpeellisiin toimenpiteisiin on ryhdytty (asia C-283/05, ASML, tuomio 14.12.2006, Kok., s. I-2041, 30 kohta).

32 Tästä on huomautettava, että pääasiassa ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että tuomio, jonka tunnustamista ja täytäntöönpanoa haetaan, on annettu vastaajan poissa ollessa, ja että voidaan olettaa, että pääasian vastaajalla, johon ei voitu soveltaa asetuksen N:o 44/2001 26 artiklassa säädettyjä suojamekanismeja siltä osin kuin Tšekin tasavalta ei ollut vielä liittynyt unioniin sillä hetkellä, kun tuomio annettiin tuomiojäsenvaltiossa, ei ole ollut mahdollisuutta osallistua asianmukaisesti oikeudenkäyntiin, koska tuomio on annettu juuri sinä päivänä, jona haaste annettiin tiedoksi.

33 Asetuksen N:o 44/2001 66 artiklan syntyhistoriasta sekä rakenteesta ja tavoitteesta siis seuraa, että kyseisessä säännöksessä vahvistetulla voimaantulon käsitteellä on ymmärrettävä tarkoitettavan sitä päivää, josta alkaen kyseistä asetusta sovelletaan kummassakin kyseessä olevassa jäsenvaltiossa.

34 Kysymykseen on siis vastattava, että asetuksen N:o 44/2001 66 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisen asetuksen soveltaminen tuomion tunnustamiseksi ja täytäntöön panemiseksi edellyttää, että mainittu asetus oli kyseisen tuomion antamisen hetkellä voimassa sekä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, että jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista ja täytäntöönpanoa pyydetään.

Oikeudenkäyntikulut

35 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 66 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisen asetuksen soveltaminen tuomion tunnustamiseksi ja täytäntöön panemiseksi edellyttää, että mainittu asetus oli kyseisen tuomion antamisen hetkellä voimassa sekä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, että jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista ja täytäntöönpanoa pyydetään.

Allekirjoitukset